

Decis. Aurearum

Pars II. Lib. III.

hibitione cuiuscumque iuris in dicta vslu
ra cōtinuē perseuerat vsque ad mortem,
ita ut decedant vslurari fine restitutio-
ne, sine p̄nentia, & sacramentis, vnde
sæpe ipſis accidit quod dicit August.
in Serm. de Innocentibus. Hac animad-
uerſione percutitur peccator, vt moriens
obliuiscatur sui, quidum uiueret, obli-
tus est Dei. Quare ex his cum Io. And.
in reg. peccatum, concludendum est, nul-
lo paēce ius Canonicum debere conce-
dere, vel permittere contrāctum usura-
rium, nec propter consecutionem boni,
nec propter maius malum uitandum:
cum regulariter loquendo, non appareat
aliquid maius in ipso, quod per ipsum
valeat vitari, quare cessat ratio tex. in c. de-
nique, di. 4. & ratio tex. in c. qui syncera.

44 Decimaquarta. Licer ex parte usura-
rii nullo modo sit permittenda vslura. ta-
men secus est ex parte debitoris, qui po-
test quandoque ecclesia permettere, vt
duobus malis concurrentib. debitor, qui
necessitate habet unum de duobus incidere,
eligere id, quod minus est & ratio est: ad
maius malum uitandū, quia si ille vult ef-
se homicida meus, mihi negando subsi-
dium, possum ego illi suadere, vt mihi
præstet ad usuras, ne fame moriar. Vo-
lenti enim peccare licet suadere, ut mi-
nus peccet, & volenti homicidium om-
nino committere in Petrum, possum
consilere, vt vulneret, & uolenti com-
mittere magnum furturn, vt minus com-
mittat, modo res furata tam magna, quā
volet furari, quām minima sit unius
Domini. Ita diximus in nostris decis.
lib. 2. cap. 108. nu. 4. & cap. 127. nu. 11.

45 Decimaquinta. Vnus, † & idem-
atus potest esse uicioſus ex parte unius,
qui tamen non est uicioſus ex parte alte-
rius, vnde quamvis contractus usura-
rius sit uicioſus respectu eius, qui mu-
tuum præstat, non tamen respectu eius,
qui mutuum accipit. Sicut potest ponи
exemplum in Passione Christi, qui per
nitientem attulit respectu Iudorum, qui
eam intulerunt, non autem ex parte
Christi, immo ualde virtuosa. Sic &

sanc̄tissima Eucharistia respectu indi-
gē sumentium maximam permittiem af-
fert, vnde dicitur in c. & sancta, de con-
secrat. distin. 2. quid sancta obſunt ma-
lis, non illa, quia res illa mala sit, sed
quia malus quod bonum est male acci-
pit. Vnde dicitur in profa: Mors est
malis, vita bonis, uide paris sumptuo-
nis, quām sit diſpar exitus. Id vero e-
ciam comprobari posset exemplo arce
domini, multisque alii, ut diximus in
facto Corporis Christi. Ser. 7. lib. 2.

46 Decimafexia. An vero aliqui † li-
ceat inducere aliquem ad peccatum, ver-
bi gratia, petere pecuniam sub vſiuis.
Dic quid sic, ut nume. 44. Alias ex cau-
ſa rationabilis, licetum effet mihi petere
pecuniam mutuo, quod si quis nollet
nisi sub fenore dare, utique illam po-
sem recipere absque peccato. Sic an li-
ceat inducere improbum ministrum ad
confitendum, vide lib. 1. in nostris decis.
c. 16. & li. 2. de magis. c. 6. nu. 6. & nu. 10.
Vbi an licet dissoluere maleficium ma-
leficio per maleficos.

47 Decimaseptima. Licer † Iudai in
suis ritibus tolererunt, cap. qui syncera,
dist. 45. propter aliquod bonū, quod ex
eis prouenit, quia testimonium fidei no-
stræ habebus ab homib⁹, & quasi in
figura nobis repræsentatur quod credi-
mus, ramen aliorum infidelium ritus,
quia nihil utilitatis, aut ueritatis afferunt,
non sunt aliqualiter tolerandi, nisi forte
ad aliquod malum euitandum, scilicet
ad euitandum scandalum, vel diffi-
cilem, quod ex hoc posset prouenire, c.
commemorationes, dist. 44. vbi norat ibi
Archid. quid rater quandoque Prae-
latus propter maius malum, quod posset
ecclesiæ prouenire. Vel etiam propter
impedimentum salutis eorum, qui pau-
latim si tolerati conuertuntur ad fidem,

48 propter hoc etiam hereticorum, † & pa-
ganorum ritus ecclesiæ aliquando tole-
ravit, quando erat magna infidelium mul-
titudo, ita Card. & Præpos. in d. cap. qui
syncera.

Decimoctaua. Licer Ecclesia role-
ret